

Paaswake

Zaterdag 16 april 2022

Een spoor van licht

Dorpskerk - Blaricum

De lezingen van de Paasnacht

Wij komen op deze Stille Zaterdag bijeen in stilte.

Wij gaan staan

Zingen: Licht dat ons aanstoot in de morgen, Lied 601

Allen: 1 en 3

Koor: 2

Wij gaan zitten

Inleiding op de lezingen

Eerste lezing: Genesis 1, 1-5

¹ In het begin schiep God de hemel en de aarde. ² De aarde was woest en doods, duisternis lag over de oervloed, en over het water zweefde Gods geest.

³ God zei: 'Laat er licht zijn,' en er was licht. ⁴ God zag dat

het licht goed was, en Hij scheidde het licht van de duisternis; ⁵ het licht noemde Hij dag, de duisternis noemde Hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

Muziek: Méditation van M. Duruflé.

Tweede lezing: Genesis 9, 8-17

⁸ Ook zei God tegen Noach en zijn zonen: ⁹ 'Hierbij sluit Ik een verbond met jullie en met je nakomelingen, ¹⁰ en met alle levende wezens die bij jullie zijn: vogels, vee en wilde dieren, met alles wat uit de ark is gekomen, alle

dieren op aarde. ¹¹ Ik sluit met jullie dit verbond: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen. ¹² En dit,' zei

God, 'zal voor alle komende generaties het teken zijn van het verbond tussen Mij en jullie en alle levende wezens bij jullie: ¹³ Ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen Mij en de aarde. ¹⁴ Wanneer Ik wolken samendrijf boven de aarde en in die wolken de boog zichtbaar wordt, ¹⁵ zal Ik denken aan mijn verbond met jullie en met al wat leeft,

en nooit weer zal het water aanwellen tot een vloed die alles en iedereen vernietigt. ¹⁶ Als Ik de boog in de wolken zie verschijnen, zal Ik denken aan het eeuwigdurende verbond tussen God en al wat op aarde leeft. ¹⁷ Dit,' zei God tegen Noach, 'is het teken van het verbond dat Ik met alle levende wezens op aarde gesloten heb.'

Lied: Wij komen als geroepen, Lied 612

Derde lezing: Exodus 14, 9-29

⁹⁻¹⁰ De Egyptenaren achtervolgden hen, en haalden hen in bij Pi-Hachiroth, waar het volk van Israël zijn kamp had opgeslagen, dicht bij de zee, tegenover Baäl-Sefon. Toen de Israëlieten de farao zagen naderen, met al zijn paarden, wagens en ruiters en al zijn voetvolk, werden ze doodsbang en riepen ze de HEER luidkeels om hulp. ¹¹ Ze zeiden tegen Mozes: 'Waren er soms in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe kon u ons dit aandoen! Waarom hebt u ons uit Egypte weggehaald? ¹² Hebben we

niet al in Egypte gezegd: "Laat ons toch met rust, laat ons maar als slaven voor de Egyptenaren werken, want dat is altijd nog beter dan om te komen in de woestijn"?' ¹³ Maar Mozes antwoordde het volk: 'Wees niet bang, wacht rustig af. Dan zult u zien hoe de HEER vandaag voor u de overwinning behaalt. De Egyptenaren die u daar nu ziet, zult u hierna nooit meer terugzien. ¹⁴ De HEER zal voor u strijden, u hoeft zelf niets te doen.'

¹⁵ De HEER zei tegen Mozes: 'Waarom roep je Mij te hulp? Zeg tegen de Israëlieten dat ze verder trekken. ¹⁶ Jij moet je staf

geheven houden boven de zee en zo het water splijten, zodat de Israëlieten dwars door de zee kunnen gaan, over droog land. ¹⁷ Ik zal de Egyptenaren onverzettelijk maken zodat ze hen achterna gaan, en dan zal Ik mijn majesteit tonen door de farao en zijn hele leger, zijn wagens en zijn ruiters, ten val te brengen. ¹⁸ De Egyptenaren zullen beseffen dat Ik de HEER ben, als Ik in mijn majesteit de farao, met al zijn wagens en ruiters, ten val heb gebracht.'

¹⁹ De engel van God, die steeds voor het leger van de Israëlieten uit was gegaan, stelde zich nu achter hen op. Ook de wolkkolom, die eerst voor hen uit ging, stelde zich achter hen op, ²⁰ zodat hij tussen het leger van de Egyptenaren en dat van de Israëlieten kwam te staan. Aan de ene kant bracht de wolk duisternis, aan de andere kant verlichtte de vuurzuil de nacht. Die hele nacht konden de legers niet bij elkaar komen. ²¹ Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de

zee in droog land. Het water spleet, ²² en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur. ²³

De Egyptenaren achtervolgden hen, alle paarden en wagens van de farao en al zijn ruiters gingen achter hen aan de zee in. ²⁴

Maar in de morgenwake keek de HEER vanuit de vuurzuil en de wolkkolom neer op het Egyptische leger en zaaide paniek onder hen. ²⁵

Hij liet de wielen van de wagens vastlopen, zodat de Egyptenaren met moeite vooruitkwamen. 'Laten we vluchten!' riepen ze. 'De HEER steunt de Israëlieten, Hij strijdt tegen ons!'

²⁶ De HEER zei tegen Mozes: 'Strek je arm uit boven de zee; dan stroomt het water terug, over de Egyptenaren en over al hun wagens en ruiters.' ²⁷ Mozes gehoorzaamde, en toen de dageraad aanbrak, stroomde de zee terug naar haar gewone plaats. De Egyptenaren vluchtten het water tegemoet, de HEER dreef hen regelrecht de golven in. ²⁸ Het terugstromende water overspoelde het hele leger

van de farao, al zijn wagens en ruiters, die achter de Israëlieten aan de zee in gereden waren; niet een van hen bleef in leven. ²⁹ Maar

de Israëlieten waren dwars door de zee gegaan, over droog land, terwijl rechts en links van hen het water als een muur omhoogrees.

Lied: Met Mozes zijn wij meegegaan, Lied 606

Koor: 1

Allen: 2 en 3

Vierde lezing: Job 38,1-20

¹ Toen antwoordde de HEER Job vanuit een storm. Hij zei:

² 'Wie is het die mijn besluit bedekt onder woorden vol onverstand?

³ Sta op, Job, wapen je; Ik zal je ondervragen, zeg Mij wat je weet.

⁴ Waar was jij toen Ik de aarde grondvestte? Vertel het Me, als je zoveel weet.

⁵ Wie stelde haar grenzen vast? Jij weet dat toch? Wie strekte het meetlint over haar uit?

⁶ Waar zijn haar sokkels verankerd, wie heeft haar hoeksteen gelegd,

⁷ terwijl de morgensterren samen jubelden, de hemelbewoners juichten van vreugde?

⁸ En wie sloot de zee af met een deur, toen ze uit de schoot van de aarde brak?

⁹ Ik hulde haar in een gewaad van wolken en omwond haar met donkere nevels.

¹⁰ Ik legde haar mijn grenzen op en sloot haar af met deur en grendelbalk,

¹¹ en zei: "Tot hier en niet verder, dit is de grens die Ik je trotse golven stel."

¹² Heb jij ooit de morgen ontboden, de dageraad zijn plaats gewezen,

¹³ om de uiteinden van de aarde te pakken en de goddelozen van haar af te schudden?

¹⁴ De aarde krijgt vorm als klei onder een zegel,

haar oppervlak wordt gedrapeerd als een kleed.

¹⁵ Alleen de goddelozen blijven verstoken van het licht,
hun opgeheven arm wordt gebroken.

¹⁶ Betrad jij ooit de plaats waar de zee opwelt,
heb jij over haar diepste bodem gewandeld?

¹⁷ Zijn de poorten van de dood aan jou getoond,
de deuren van het diepste donker – heb jij die gezien?

¹⁸ Kun jij de aarde in haar volle uitgestrektheid bevatten?
Vertel het, als jij het allemaal weet!

¹⁹ Waar is de weg naar de oorsprong van het licht,
en de plaats van het donker – is die jou bekend,

²⁰ zodat je het naar zijn gebied kunt voeren
en het pad naar zijn huis kunt vinden?

Koorzang: Christ is the world's true Light, W.K. Stanton

Vijfde lezing: Jesaja 59, 21-60, 3 en 18-22

²¹ Dit verbond sluit Ik met hen – zegt de HEER:
mijn geest, die op jou rust,
en de woorden die Ik je in de mond heb gelegd,
zullen uit jouw mond niet wijken,
noch uit de mond van je kinderen,
noch uit de mond van je kindskinderen,
van nu tot in eeuwigheid – zegt de HEER.

⁶⁰¹ Sta op en schitter, je licht is gekomen,
over jou schijnt de luister van de HEER.

² Duisternis bedekt de aarde
en donkerte de naties,
maar over jou schijnt de HEER,
zijn luister is boven jou zichtbaar.

³ Volken laten zich leiden door jouw licht,
koningen door de glans van je schijnsel.

¹⁸ Van geweld in je land wordt niets meer vernomen,
noch van verwoesting en rampspoed binnen je grenzen.
Je zult je muren Redding noemen
en je poorten Roem.

- ¹⁹ Overdag is het licht van de zon niet meer nodig,
de glans van de maan hoeft je niet te verlichten,
want de HEER zal voor altijd je licht zijn,
je God zal je zijn luister schenken.
- ²⁰ Je zon zal niet meer ondergaan,
je maan niet meer verbleken,
want de HEER zal voor altijd je licht zijn.
De dagen van je rouw zijn voorbij.
- ²¹ Je volk telt enkel nog rechtvaardigen,
zij zullen het land voorgoed bezitten.
Zij zijn de jonge scheuten van wat Ik heb geplant,
Ik heb hen gemaakt als teken van mijn luister.
- ²² De geringste groeit uit tot een duizendtal,
de kleinste tot een machtig volk.
Ik, de HEER, zal dit spoedig volvoeren,
wanneer de tijd is gekomen.

Lied: Ontwaak gij die slaapt, Gezang 462: 1 en 2
(Liedboek 1973)

- 1) Ontwaak, gij die slaapt en sta op uit de doôn,
en Christus zal over u lichten!
Zo wekt u, zo dringt u als broeder Gods Zoon,
eer Hij u als rechter komt richten.
Ontwaak en sta op, het gevaar is zo groot!
Wie kiest, o verdwaasde, voor 't leven de dood?
- 2) Ontwaak, gij die slaapt in de zonde, met spoed,
de nacht is zo lang reeds verdwenen!
Het licht der genade, met blijdschap begroet,
heeft de aarde reeds eeuwen beschenen.
En groots is uw roeping en heilig uw taak,
en de uren zijn weinig, ontwaak dan, ontwaak!

Zesde lezing: Lucas 11, 33-36

³³ Wie een lamp aansteekt, zet hem niet weg in een donkere nis of onder een korenmaat, maar plaatst hem op de standaard, zodat iedereen die binnenkomt het licht ziet. ³⁴ Het oog is de lamp van het lichaam. Als je

oog helder is, is je hele lichaam verlicht. Maar als het troebel is, verkeert je lichaam in duisternis. ³⁵ Let dus op of het licht dat in je is, niet verduisterd is. ³⁶ Als je hele

lichaam verlicht is, zonder dat ook maar een deel in duisternis verkeert, dan is het zo licht als wanneer een lamp je met zijn stralen verlicht.'

Lied: Hij die gesproken heeft een woord dat gaat, Lied 362

Allen: 1 en 3

Koor: 2

Gedachtenis van de doop

Inleiding op de doopgedachtenis

Lezen: Efeziërs 4, 1-6

¹ Ik, die gevangenzit omwille van de Heer, vraag u dan ook dringend de weg te gaan die past bij de roeping die u hebt ontvangen: ² wees altijd nederig, zachtmoedig en geduldig, en verdraag elkaar uit liefde. ³ Span u in om door de samenbindende kracht van de vrede de

eenheid te bewaren die de Geest u geeft: ⁴ één lichaam en één geest, zoals u één hoop hebt op grond van uw roeping, ⁵ één Heer, één geloof, één doop, ⁶ één God en Vader van allen, die boven allen, door allen en in allen is.

Water wordt in de doopvont gegoten

Zingen: In U zijn wij begrepen, Lied 351

Koor: 1

Allen: 2 en 3

Wij gedenken onze doop

Geloofsbelijdenis

Vgr. De Getrouwe
- de God van Abraham en Sara,
van de profeten en van Jezus –
is onze God,
God over de machten,
Schepper van hemel en aarde,
die ons de aarde heeft toevertrouwd,
Herder van zijn volk onderweg,
Bron van het leven.

Allen: Dat geloof ik

Vgr. Zijn vrede-rijk is nabij gekomen
in Jezus van Nazareth, de Gezalfde.
Hij roept ons hem te volgen.

Allen: Dat geloof ik

Vgr. De Geest is het die levend maakt,
die ons leidt in de waarheid,
die met ons gaat naar de toekomst,
die ons lokt met het visioen
van een menselijke wereld.

Allen: Dat geloof ik. Amen.

Gebeden

Wisselen van stola en antependia

Zingen: Als alles duister is, Lied 598
(zeven maal, koor zingt eerste keer)

De komst van het licht

Stilte

De paaskaars wordt binnengebracht

Cantor Licht van Christus!
Allen Heer, wij danken U.

Het licht wordt doorgegeven

Wie doorgeeft zegt: Het licht van Christus

Wie ontvangt zegt: Amen

De kleine kaarsen blijven branden tot het einde van de dienst

Lied: De lichtvorst, de ontluisterde, Lied 633

Allen: 1, 3 en 5

Koor: 2 en 4

Lezen: Psalm 139, 1-12

- ¹ HEER, U kent mij, U doorgrondt mij,
- ² U weet het als ik zit of sta,
U doorziet van verre mijn gedachten.
- ³ Ga ik op weg of rust ik uit, U merkt het op,
met al mijn wegen bent U vertrouwd.
- ⁴ Geen woord ligt op mijn tong,
of U, HEER, kent het ten volle.
- ⁵ U omsluit mij, van achter en van voren,
U legt uw hand op mij.
- ⁶ Wonderlijk zoals U mij kent,
het gaat mijn begrip te boven.
- ⁷ Hoe zou ik aan uw aandacht ontsnappen,
hoe aan uw blikken ontkomen?
- ⁸ Klom ik op naar de hemel – U tref ik daar aan,
lag ik neer in het dodenrijk – U bent daar.
- ⁹ Al verhief ik mij op de vleugels van de dageraad,
al ging ik wonen voorbij de verste zee,
- ¹⁰ ook daar zou uw hand mij leiden,
zou uw rechterhand mij vasthouden.
- ¹¹ Al zei ik: ‘Laat het duister mij opslokken,
het licht om mij heen veranderen in nacht,’
- ¹² ook dan zou het duister voor U niet donker zijn –
de nacht zou oplichten als de dag,
het duister helder zijn als het licht.

Wij gaan staan

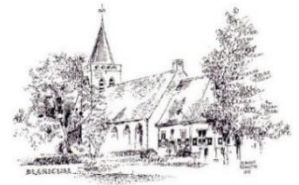
Lied: Gij zijt voorbijgegaan, Lied 607

Zegen

Orgel: Toccata uit de 5e symfonie van C.M. Widor.

PROTESTANTSE GEMEENTE te BLARICUM

Liturgische kleur paars-wit

Voorganger	:	ds Jurjen Zeilstra
Ouderling/lector	:	Aliette van der Wal
Diaken	:	Bas Reitsma
Organist	:	Richard Vos
Lectoren	:	Beatrijs Bulder en Adrienne Zeilstra
M.m.v.	:	Kleine cantorij o.l.v. Richard Vos
Sopraan	:	Cari Sanger, Margriet Vos
Alt	:	Annemiek Schrijver
Tenor	:	Peter Sanger, Richard Vos
Bas	:	Ard Binnekade

Voorbede

Uw verzoek om een voorbede kunt u vooraf aan de voorganger doorgeven.

Pastorale zorg

Onze predikant, ds Jurjen Zeilstra is, voor nader contact, per telefoon te bereiken op nummer 035-624 7449 en 06-2150 9446 en/of via email:
zeilstar@xs4all.nl

Offerblok voor 40-dagenactie BEL

Van Witte Donderdag t/m Pasen zijn de gaven in het offerblok bestemd voor de 40-dagenactie van de BEL-gemeenten